

[Tove Lindbo Larsen]

så ville man lave noget, der var komplekst og besværligt, og det var ikke til at udforme, så det passede til de mange forskellige pengeinstitutter. Jeg mener, at man udmærket kunne opleve en forenkling, for når vi har disse brancheglidninger, vil der ganske givet være mange ting, der er fælles for dem. Vi ønsker i hvert tilfælde, at der stilles samme krav til de forskellige pengeinstitutter. Derfor er det vores opfattelse, at man godt kunne forestille sig en slags paraplylovgivning. Selvfølgelig vil der være områder, hvor man særlig henvender sig til det ene, til det andet, til det tredje pengeinstitut, men det vil sagtens, tror jeg, kunne udformes i en lovgivning. Jeg mener ikke, som ministeren siger, at man vil odelægge en form for konkurrence på den måde.

Jeg mener, det er vigtigt, at brugerne får en fornemmelse af, at der er styr på alle de ting, der foregår. Jeg tror, at mange ligesom har opgivet at vurdere, om de funktioner, der hidtil har været reguleret gennem lovgivningen på området, nu også virker tilfredsstillende, for det er svært for et almindeligt menneske at se igennem dette. Vi har jo både bestyrelser og tilsyn osv. til at klare disse opgaver.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om de forskellige institutioner.

Der er en ting, jeg godt vil standse ved. Det er, at ministeren sagde, at det ville være en fordel, om man kunne lave en slags fælles ankenævn for de forskellige tilsyn. Det løser ikke problemerne at lave et fælles ankenævn. Nej, vores opfattelse er, at tilsynet med de forskellige pengeinstitutter skal have et bestemt ministerium som ressortministerium, og det er meget naturligt, at det bliver industriministeriet.

Jeg må sige, at jeg såmænd også er lidt betænkelig ved, at man efter ministerens opfattelse skal flytte det væk fra industriministerens bord. Den debat har jeg også deltaget i herinde, og det har vi ikke syntes var nogen god idé. Jeg mener ikke, at det er en god idé at overføre det til dette område, sådan at industriministeren heller ikke skulle have noget ansvar her.

Vi mener som sagt, at tilsynet skal have et fælles ressortministerium. Det vil afgjort være en fordel, også på grund af brancheglidningen, og dér vil man i vidt omfang have fælles opgaver.

Man kan stille spørgsmålet i forbindelse med de konkrete diskussioner, der har været om Kronebanken, om tilsynet har fungeret tilstrækkelig godt. Det kan vi diskutere ved en anden lejlighed, men der er flere ting i den forbindelse, der peger på, at tilsynet ikke har været tilstrækkeligt.

Lad mig gå videre i de bemærkninger, ministeren havde til vort forslag.

Med hensyn til bestyrelsens sammensætning sagde ministeren jo klart nej. Jeg er blevet spurgt af en af de andre ordførere, hvordan vi forestiller os fordelingen mellem kapitalen, medarbejderne og samfundsrepræsentanterne. Vores ordfører, hr. Svend Andersen, sagde meget tydeligt, at vi gerne ser, at samfundsrepræsentanterne og medarbejderne har flertallet, men vi ser, at det ikke ligger ligefor, så vi opstiller det som i det mindste et mål.

Så er der hele diskussionen om revisionen. Det ser ud, som om det er det, der har rystet ministeriet mest, så at man er gået i gang med at kigge på, om revisionen nu også fungerer tilstrækkelig godt. Det kan jeg da være tilfreds med, og jeg vil gerne sige tak til ministeren for, at man i ministeriet har taget fat på det.

En af de ting, vi peger på i vort forslag, er, at der må stilles skærpede krav til revisionen og til de informationer, som direktionen og revisorerne skal give bestyrelsen. Jeg håber meget, at det, vi får fra ministeriet, kan løse nogle af de problemer. Den situation, der har været omkring Kronebanken, har vist, at der er sket svigt på dette område, så vidt jeg kan se. Jeg håber, at ministeren vil løse mere op for, hvad det er, man arbejder med i ministeriet, i udvalget. Jeg skal gerne formulere et spørgsmål, så ministeren kan få lejlighed til det.

Der har også været en generel diskussion om de pligter, der påhviler bestyrelsesmedlemmerne. Jeg vil gerne sige med det samme, at vi opfatter bestemt ikke samfundsrepræsentanterne som »overbestyrelsesmedlemmer«. Jeg tror, det var hr. Larsen-Ledet, der var inde på dette. Selvfølgelig forestiller vi os et samarbejde i bestyrelsen. Man har selvfølgelig en interesse i, at den virksomhed, man sidder i bestyrelsen for, fungerer godt og efter hensigten. Men der stilles selvfølgelig nogle særlige krav til samfundsrepræsentan-